

DOORBREEK DE ROOFBLEI ROUTINE

Snel, sneller, snelst. Dat is nog vaak de heersende opvatting als het om roofbleivissen gaat. Hennie Smits pakt het echter heel anders aan. Door te variëren in vistechnieken, vergroot hij zijn kans op vis aanzienlijk. In dit artikel doet hij zijn roofblei-tips uit de doeken.

TEKST JORAN BAL > FOTOGRAFIE RICK JANSEN





Het water leren lezen is essentieel om vis te kunnen vangen.



Vibration lures geef je actie mee door de hengeltop te liften en vervolgens weer gecontroleerd te laten zakken.



Roofbleivissen staat vaak nog te boek als simpelweg je kunstaas inwerpen en dit vervolgens op hoge snelheid binnen te draaien. “Die tijd is echter voorbij”, zegt Hennie Smits. “Natuurlijk kun je op die manier nog wel roofblei vangen, maar het is zeker niet meer de enige manier om met succes achter *Aspius aspius* aan te gaan. Door meer variatie in je techniek aan te brengen, vergroot je je kansen op vis aanzienlijk. Breng het kunstaas bijvoorbeeld omhoog en laat het vervolgens gecontroleerd afzinken (zigzag beweging), geef kleine rukjes tijdens het binnendraaien (‘twit-ching’) en onderbreek het ritme van het binnendraaien door middel van de ‘stop & go’ techniek. Zorg dat je kunstaas af en toe onverwachte en afwijkende bewegingen maakt. Dat zijn juist de momenten waarop de roofblei je vaak op een keiharde beuk op je hengel trakteert.”

>> WATER LEZEN

Vissen op roofblei is niet zomaar wat in het wilde weg met kunstaas smijten. Van origine ben ik een vliegvisser, dus ik lees het water nog altijd op die manier. Want net als de forel ligt de roofblei op bepaalde strategische plekken in het stromende water te wachten tot er een gemakkelijke hap voorbij komt. Die plek kiest hij zo uit dat het hem weinig moeite kost om op zijn plaats te blijven en er tevens voldoende voedselaanbod is. Vervolgens is het een kwestie van ‘kansberekening’ voor de roofblei of het de energie waard is om achter een proovis aan te gaan. Bied je het kunstaas aan binnen de actieradius van de roofblei, dan is de kans groot dat hij in actie komt en zal aanvallen. Beland dit erbuiten, dan verspilt hij geen energie en laat hij je kunstaas aan zich voorbij gaan.

>> MATERIAAL

Het is belangrijk om de juiste actie aan het kunstaas te geven. De hengel moet dus strak genoeg zijn en heel veel gevoel bezitten om de korte, snelle beweging te kunnen creëren die de vis doet aanvallen. Ook moet de blank voldoende souplesse en demping bieden om de eerste vluchtpoging van de vis op te kunnen vangen. Deze eigenschappen zijn allemaal verwerkt in de speciale roofbleihengel die door Ton Temming van Traditional Hengelsport is gebouwd. Deze hengel is bijna 3 meter lang en heeft een werpgewicht van 20 tot 25 gram. Hierop zet ik een molen in het 3000- of 4000-formaat met een goede slip en grote inhaalsnelheid. Dit laatste is belangrijk om na het liften van de hengel bij het weer laten zakken van de top voldoende snel lijn binnen te kunnen draaien, zodat je contact houdt met je kunstaas.

>> VIBRATION LURES

Voor mijn roofbleivisserij laat ik me inspireren door andere, ietwat vergelijkbare visserijen zoals die op zeebaars en zeeforel. De materialen en technieken die daarbij worden gebruikt, projecteer ik op mijn eigen visserij om daarvan weer te kunnen leren – en profijt van te hebben. Zo kwam ik de Tiemco Defdiver tegen. Deze 9 cm lange zeebaarsplug is perfect voor het vissen op roofblei. De plug heeft door zijn v-vorm een wiebelende actie als je hem in een constant tempo binnendraait, maar dat is niet het meest interessant.

De kracht van dit kunstaas zit hem in de zigzag beweging die je creëert door met de hengeltop te spelen. Lift je de hengeltop omhoog, dan versnelt het kunstaas. Laat je de top weer zakken, dan valt de Defdiver in een dwarrelende beweging naar beneden. Dit is veel attractiever dan een vibration lure in één gestaag tempo binnen te draaien. Hoewel je in snelstromend water natuurlijk wel wat gewicht nodig hebt om het kunstaas ‘staande’ te kunnen houden in de stroming (18-30 gr), moet je ervoor waken om niet te zwaar te gaan. Dan ontbreekt de ‘dwarrel’ en zakt de vibration lure als een baksteen naar de bodem.

Het mooie is dat je met dit type kunstaas ook verschillende waterlagen af kunt vissen. Want de roofblei zit niet altijd een meter onder de oppervlakte en komt ook niet altijd naar boven om het aas te pakken. Zeker niet in kouder water als gevolg van bijvoorbeeld veel regenval of een dalende watertemperatuur in het najaar. Begin daarom altijd met vissen in de bovenste waterlaag en zak als dit geen vis oplevert vervolgens af naar diepere waterlagen. Helaas wordt de Tiemco Defdiver niet meer gemaakt, maar deze techniek werkt zeker net zo goed met andere vibration lures.

>> WILDE WATER

Plekken waar kleine vis door de sterke stroming in de problemen komt, zijn de hotspots waar de roofblei maar al te graag in een hinderlaag ligt te wachten. Dat kan variëren van de kolkende watermassa stroomafwaarts van een stuw tot het schroefwater van een overstekende pont. In de turbulentie en wervelingen raken kleine vissen snel gedesoriënteerd, waardoor ze van hun koers raken en een gemakkelijke prooi vormen voor ‘de tarpon van het zoete water’. Zorg dat je kunstaas bij je hebt dat goed recht blijft lopen in de sterke stroming en mik dit in het wilde water waar de roofblei jaagt.

Zoek voor stekken naar afwijkingen in het gemiddelde waterpatroon, bijvoorbeeld:

- Stroomnaden en -kolken;
- Diepe(re) plekken – hier trekt turbulent water ‘glad’ door het diepteverschil;
- Neringen – deze vind je achter de kribkop. Maak niet de fout om gelijk de krib op te lopen, maar werp het kribvak eerst uit vanaf het strandje. Roofblei ligt niet altijd in de volle stroming.



DOOR VARIATIE AAN TE BRENGEN IN JE VIS-TECHNIEKEN, MAAK JE VEEL MEER KANS OM ROOFBLEI TE VANGEN



>> **KUNSTAAS**

Voor mijn roofbleivisserij maak ik voornamelijk gebruik ik van de volgende typen kunstaas:

- Vibration lures: 7-10 cm lang, 15-30 gram;
- Pluggen: 5-10 cm lang, type minnow, 1 meter diep duikend;
- Poppers: goed op de momenten dat de roofblei aan het oppervlak jaagt;
- ASP spinner: in de zwaardere gewichten van 14-28 gram;
- Pilker: zet ik in om stekken op grote afstanden te kunnen bereiken.

>> **WIJDVERSPREID**

De afgelopen jaren heeft de roofblei zich gestaag over het hele land verspreid en inmiddels komt deze soort in tal van watertypen voor; ook in stilstaand water. Toch vis ik bij voorkeur op stromend water. Hier heb je de mogelijkheid om het water goed te lezen en vervolgens de juiste stekken te kiezen. Dat is heel belangrijk, aangezien ik ervan overtuigd ben dat de stek voor minimaal 50% bepalend is of je al dan niet vis vangt. Naast de bekende grote rivieren als de Waal, Maas, Rijn, Lek en IJssel zijn ook de kleinere rivieren die hiermee in verbinding staan bijzonder interessante wateren om op roofblei te vissen.



Gebruik voor de roofblei een fijnmazig net met latex coating. Grofmazige rubber netten zijn niet geschikt omdat de vinnen hierin verstrikt raken en beschadigen.

>> **VROEG OF LAAT**

De vroege ochtend en late avond zijn de beste perioden om op roofblei te vissen. Zorg wel dat je er 's ochtends op tijd bij bent, want af en toe maak je het mee dat het van het ene op het andere ogenblik klaar is. Dan lijkt het wel alsof er bij de vis een knop omgaat en het aasmoment voorbij is. Te vroeg beginnen heeft echter ook niet zoveel zin. In het donker heb ik slechts heel sporadisch een keer roofblei gevangen. Mijn vermoeden is dat de vis het eerste licht afwacht om te beginnen met jagen. Vanaf het eerste ochtendgloren vis ik sessies van zo'n 4 tot 5 uur en dan is de koek meestal wel op.

ADVERT



>> **FLUOROCARBON**

Fluorocarbon is een must bij het roofbleivissen – zonder zou ik niet eens gaan vissen. Roofblei is een schuwe en slimme vis met goede ogen die zich niet laat foppen door een stuk kunstaas dat direct aan de hoofdlijn (12/00 tot 14/00 8-strand dyneema) is bevestigd. Mijn leader bestaat daarom uit ongeveer een meter fluorocarbon met een diameter van 30/00 tot 33/00. Kies dit laatste stuk lijn niet dunner, want als de verbindingsknoop met de hoofdlijn door de geleideogen heen gaat krijgt die aardig op zijn donder. Zo zeer dat je na verloop van tijd het risico loopt dat de leader nabij de knoop verzwakt raakt en uiteindelijk breekt tijdens de worp. Om er zeker van te zijn dat de verbinding tussen hoofdlijn en leader stevig is, leg ik voor de start van iedere sessie een nieuwe knoop (de verbeterde Albrightknoop). Ook vervang ik de leader als die (na meerdere keren gebruik) korter wordt dan 70 cm. Aan het einde van de leader bevestig ik tenslotte een kleine speldwartel (met grote trekkracht) om snel van kunstaas te kunnen wisselen.

Roofblei heeft een scherpe blik, dus een voorslag van fluorocarbon is een must.